

Sverrigsgade 18

Først nogle linier, som hører med til beretningen, men måske ikke lige til teksten på hjemmesiden.

I 1983 besluttede DSB, at deres daværende røde lyntog skulle gennemgå en større renovering (a la Carlsson, SAS) og derefter opreklames under navnet "Sølvpilen" ("Stanniol-ekspressen", som folkeviddet døbte dem).

Jeg blev bedt om at deltage i planlægningen sammen med en gruppe ingeniører og værkmestre. De fandt ud af, hvad der skulle laves og hvordan, jeg skulle notere og sørge for indkøb af delene til arbejdet.

Herefter "Beretningen".

En dag kom jeg ud på DSB's store Centralværksted i Sydvest-kvarteret (Otto Busses Vej), hvor jeg skulle aftale nogle indkøb af reservedele. På vejen til det aktuelle kontor, kom jeg gennem et mødelokale, hvor der hang en stribe malerier, vel ca. 20-25 stk, malet af en af værkstedets ansatte (Henry Hansen) med evt. salg for øje.

Blandt alle disse malerier, faldt mit øje straks på ét. Måske var det, det meget røde synsindtryk, blandt de mange andre i mere blå/grønne/grå nuancer. Forespørgsel til maleren, Henry Hansen (HH), en aftale kom i stand, og jeg overtog billedet.

Sverrigsgade 18.

Her fortalte HH lidt om maleriets tilblivelse. Han malede altid hjemme, efter blyantskitser og kombineret med farvefotos, --således også her. I den anledning var han en dag -på vej

hjem fra arbejde- cyklet gennem Sverrigsgade, hvor han havde fundet interesse i den lille bod, der ses på maleriet.

Han -der ikke var en stor/høj mand- var stået af cyklen, og gået i gang med at fotografere, og skitsere på sit papir. Pludselig fornemmede han, at han ikke længere var alene (måske har han set nogle store "ekstra fødder", når han så ned ☺). Da han så op fra papiret, var han "omringet" af et par store rockeragtige typer, der hurtigt fik givet ham indtryk af, at her var en virkelig god forklaring på hans tilstedeværelse og forehavende ønskelig.

Den forklaring fik de, og nu kom der en anelse af smil på "rockernes" ellers stramme ansigter. Det var helt i orden, --men de var vant til, at hver gang der kom nogle forbi for at fotografere og måle op eller tegne, så var der altid et hus eller to, der skulle rives ned, --og det huede dem ikke.

Lutter smil, og han kunne køre glad hjem.

Da jeg nu havde overtaget maleriet, fik jeg en dag også lyst til at se stedet "in natura", og tog ligeledes min cykel for at køre forbi. Jeg fandt mit kamera frem, og tog et par billeder, ligesom HH.

De grøntsager der var til salg lå lidt skjult nede bag den grønne uaftagne skodde.

Herefter kunne jeg se, at der var nogle "øjne" der fulgte mig, inde fra butikken.

Erindrende malerens fortælling, gik jeg ind i forretningen, for at fortælle om mit ærinde. Det var to ældre damer, der passede boden, og de blev straks to store smil, da de hørte om årsagen til fotograferingen. . . Hvis jeg ville vente et øjeblik, så skulle der sandelig blomster i vinduet i stedet for de grøntsager, der allerede stor der, så jeg kunne få et pænere billede ! !

Som skrevet, så gjort. Vinduet blev pyntet om i løbet af nogle minutter.

Nu er der kommet blomster i vinduet.

I mellemtiden spurgte jeg om, hvorfor boden nu var blevet gul, --på mit maleri derhjemme var den jo rød ??? Forklaringen var, at Nordisk Film havde været derude for at lave optagelser til deres og Erik Clausens film "Midt om natten", og her skulle boden være gul.

De havde så malet det hele uden omkostninger, og det var damerne godt tilfredse med !!!

**Sverrigsgade 16 blev fotograferet samtidig.
Det var vist her en del af filmhandlingen foregik.**

Yderligere historie fremgår vist af Jørgens hjemmeside.